

in het Koninklijk Conservatorium Brussel

Nocturne na de noen

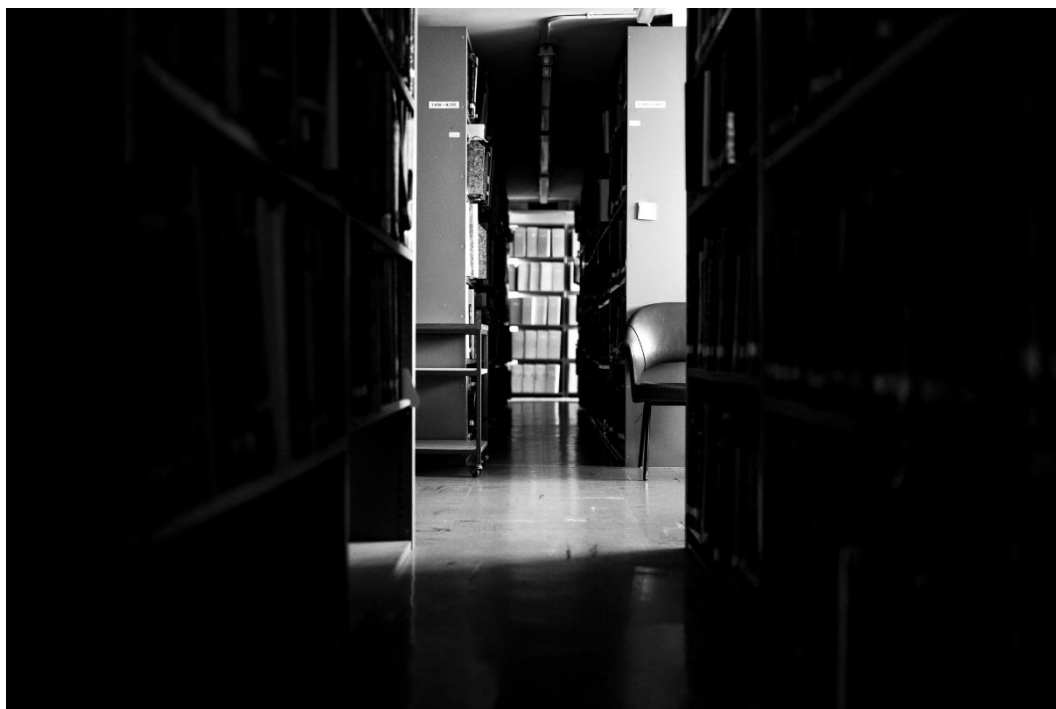
op zondag 25 april 12.00-17.00

Ooit ervan gedroomd om bij **kaarslicht** een bibliotheek te bezoeken? De sfeer van Umberto Eco's roman "De naam van de roos" in het echt mee te maken? En ondertussen **nachtelijke partituren** te ontdekken? Het kan allemaal op de komende erfgoeddag.

Bovendien is het je laatste kans, want binnen een paar jaar zal het huidige **bibliotheekdepot** afgebroken worden.

Tegelijk kan je ook de tentoonstelling "**Italiaanse Opera** in Brussel" bezoeken. Deze tentoonstelling focust op de rijke Italiaanse operacollectie van de bibliotheek en laat enkele unieke topstukken uit de verzameling zien.

Om het erfgoedthema "De nacht" nog meer kracht bij te zetten, is kunstschilder **Kris Gevers** uitgenodigd om zijn **schilderijen** tentoon te stellen. Zijn thematiek sluit bijzonder goed aan bij de nacht en de duisternis, maar heeft, zoals het grote kunst past, meer betekenislagen.

© Alex Verhalle

Praktisch:

Wanneer Zondag 25 april van 12.00 tot 17.00 uur

Waar Regentschapsstraat 30, 1000 Brussel

Toegang Gratis, maar door corona is reservatie verplicht op bib.kcb@ehb.be

- Geef door met hoeveel persoon je wil langskomen
- En stel een time slot voor. Om het half uur begint een nieuw time slot te lopen
- Je reservatie is enkel geldig na ontvangst van een bevestiging

Duur van een bezoek ca. 30 minuten

Voor online info:

<https://www.erfgoeddag.be/activiteit/vrij-bezoek-aan-het-boekendepot-bij-kaarslicht-en-schilderijen-van-kris-gevers>

Voor andere erfgoedactiviteiten in de buurt:

<https://www.erfgoeddag.be/>

Musing Melancholy, oneigentijdse schilderijen XXVI

© Kris Gevers

"In zijn blik verdwalen, is dat niet: schilderen"

Jean Luc Nancy

"Mijn vragen was hun aandachtig schouwen, hun antwoord was hun schoonheid"

Augustinus

"En hoe kan men zeker zijn, in zulk een duisternis?"

Samuel Beckett

Nature morte, of een lichaam in delen.

Delen... een klomp, een homp, een hap... brokstukken, verfhuid. De herinnering van wat was, alles lijkt zich in delen te vereenzamen.

Passie, en nadien, na de passie, het mijmeren - in delen - over de schoonheid van wat was. Passie, dat moment waarop alles daar is, verdwaalt als verval. Wat was, verdwijnt in het mijmeren als melancholie, in brokstukken, in delen, als dingen. Een lichaam in delen, als dingen. De geboorte van de Nature morte.

De dingen verstillen, vervallen, Nature morte, wat ooit levende passie was lijkt moe, op. Maar in het licht van het mijmeren, verschijnt als schoonheid de afwezigheid van het geheel.

Melancholie wordt geboren aan de rand van de mogelijkheid, maar keert zich, angstig in een poging te helen.

Als verfhuid, huidbrokken, brokstukken... niets kan geheeld worden.

Er werd geleefd. Wat zich ooit als mogelijkheid in de passie voordeed, gekerfd in verf, lijkt moe en stil, verstild... Nature morte.

Nacht, het mogelijke? Het is donker, dan verschijnt, als in het verdwalen van de blik, het zien van die ene waarheid: alles is onzeker.

Maar daar, dan, in het meanderen van de tijd wordt de beweging als schoonheid verstild... Nature morte, verwijlen bij het verval, in de huid van de verf, als hompen van een lichaam, in het verschijnen van de melancholie, in het verblijven bij het schone.... in het donkere verdwalen.

Meer over de wandeling in het boekendepot van het Conservatorium

Een mysterieuze wandeling bij kaarslicht.

Het is maar heel uitzonderlijk dat het boekendepot van het Koninklijk Conservatorium, School of Arts van de Erasmushogeschool toegankelijk is.

Nog uitzonderlijker is dat, speciaal in het kader van deze Erfgoeddag, het thema “De Nacht” wel heel letterlijk opgevolgd wordt: het wordt een nachtelijke wandeling door het depot, in het donker en met kaarslicht. Net zoals de legendarische slaapwandelscène uit Lady Macbeth van Verdi.

Wel met enige actualisering. Het kaarslicht waarmee Lady Macbeth door de gangen dwaalde, hebben we, om evidente veiligheidsredenen, vervangen door flikkerende ledlampjes. En omdat water een grote vijand van papier is, hebben we het obsessieve wassen van de handen van de Lady vervangen door een desinfecterende gel bij het binnenkomen.

Tijdens de wandeling door het depot stellen we een selectie “nachtelijke partituren” tentoon. De nacht en het mysterie dat daar bij hoort, is een onuitputtelijke inspiratiebron geweest voor componisten. Het scala gaat van de 17^e eeuw tot nu, van de cantate “Ich suchte des Nachts” van Dietrich Buxtehude tot de partituur “Nightmare for orchestra” van Luc Brewaeys. Heel vaak wordt het nachtelijke element voor de vormgever het thema om de partituur aantrekkelijker te maken. Het aantal titelpagina's met volle maan en een

sterrenhemel is indrukwekkend. Het lijkt er sterk op dat een afbeelding van de mysterieuze nacht een positieve invloed had op de verkoopcijfers.

Meer over de tentoonstelling "Italiaans opera in Brussel"

Topstukken uit de Conservatoriumverzameling.

De Italiaanse opera is niet weg te denken uit de muziekgeschiedenis. Ook niet uit het muziekleven. Nagenoeg elk operahuis programmeert jaarlijks Italiaanse opera, van barok tot romantiek, en soms ook iets recenter. Rossini's ouverture van Guillaume Tell en Verdi's Slavenkoor blijven stevig doorklinken in ons collectief geheugen. Maar die enkele populaire tunes zijn maar een kleine laagje vernis van een muzikaal genre dat meer dan vierhonderd jaar lang springlevend gebleven is.

De bibliotheek van het Koninklijk Conservatorium Brussel bezit een boeiende collectie Italiaanse opera, gaande van de 17e tot de 20e eeuw.

Van deze tentoonstelling zijn ook online pagina's beschikbaar:

http://www.muziekcollecties.be/nl/italiaanse_opera